

§ 7.

De Promiller, hvormed den amtskommunale Grundskyld og Ejendomsskyld skal opkræves, fastsættes under lagttagelse af Bestemmelsen i § 1, 2det Stykke, af Amtsraadet i Forbindelse med Vedtagelsen af det aarlige Overslag. Promillen for Grundskyld kan ikke overstige 7,5 pro mille aarlig af Grundværdien. Udkræves der i Skatteaaret 1926—27 en højere Grundskyldspromille end 7,5 for efter Reglerne i denne Lov, jfr. § 1, 2det Stykke, at tilvejebringe det samme Skattebeløb, som Amtskommunen lignede paa de faste Ejendomme i Skatteaaret 1925—26, kan Promillen for Grundskylden dog forhøjes hertil.

Med denne Ændring har det sit Forblivende ved Bestemmelserne i § 50 i Landkommunalloven af 6. Juli 1867, dog at Amtsraadet ved Ligning paa de under Amtsraadskredsen hørende Kommuner fremtidig skal fordele Halvdelen af Kommunernes Bidrag i Forhold til Grundværdien af de i Amtsraadskredsens Kommuner liggende Ejendomme med Tillæg af $\frac{3}{4}$ af den afgiftspligtige Ejendomsskyldværdi, en Fjerdedel efter Folkemængden ved sidste almindelige Folketælling og en Fjerdedel under Hensyntagen til Forholdet mellem den skattepligtige Indkomst i den enkelte Sognekommune og dennes samlede Udgifter i det forløbne Regnskabsaar til Aldersrente, Skolevæsen og Vejevæsen. Fordelingen af den sidste Fjerdedel under Hensyntagen til andre Omstændigheder kan kun ske, hvor særlige Forhold taler derfor, og dette vedtages med et Flertal af to Trediedele af Amtsraadets Medlemstal.

Ved Paaligning af Bidrag til den for Bornholms Købstæder og Landdistrikter fælles Amtsfond har det sit Forblivende ved de hidtil gældende Regler, for saa vidt angaar Fordelingen af Amtsfondens Udgifter imellem Købstæder og Land.

Grundstigningsskyld.

§ 8.

I København, Købstæderne og Sognekommunerne kan Kommunalbestyrelsen vedtage Bestemmelse om Opkrævning af kommunal Grundstigningsskyld, hvorom de nærmere Regler fastsættes i en i Medfør af § 13 for Kommunen udfærdiget Vedtægt.

I Kommuner, hvor det vedtages at opkræve Grundstigningsskyld, paahviler det Vurderingsraadet paa Kommunalbestyrelsens Begæring efter hver almindelig Vurdering og efter hver Omvurdering i Henhold til Lov Nr. 352 af 7. August 1922 § 4, 1ste Stykke, 2det Led, af en Ejendom at fastsætte, med hvilket Beløb Ejendommens Grundværdi (jfr. § 10) er steget siden den almindelige Vurdering, der ligger nærmest efter Kommunalbestyrelsens Vedtagelse om Opkrævning af Grundstigningsskyld i Kommunen. Denne Vurdering kan til Fastsættelse af den afgiftspligtige Grundstigning kun ændres efter Paaklage i Henhold til § 12. Naar Værdistigningen fordeles sig med væsentlig forskellig Styrke paa de enkelte Dele af en Ejendom, vil til Beregning af den afgiftspligtige Grundværdistigning, Grundværdien og Grundværdistigningen være at ansætte særskilt for de paagældende Dele af Ejendommen hver for sig (jfr. § 3, Litra 1, 3die Stykke, i Lov Nr. 352 af 7. August 1922).

Der vil ved Fastsættelsen af Grundværdistigningen være at regne med den afgiftspligtige Grundværdi, saaledes at Fradrag for Forbedringer, hidrørende fra private Foranstaltninger, f. Eks. Kloakering, Anlæg af Gas-, Vand- og elektriske Ledninger, Istandsættelse af tilstødende Gader eller Veje, Opfyldning eller Udgravning af Grunden o. lign. kommer i Betragtning, for saa vidt og saa længe Fradrag for saadanne Forbedringer gives i Henhold til Lov Nr. 352 af 7. August 1922 § 3, Punkt 4.